

pinzell

Els fantasmes sempre parlen

Tuíke Souza

Artista

www.tuikesouza.com

 JOAN VILA

Tuíke Souza (São José do Rio Preto, 1978) és un artista brasiler resident a Catalunya que treballa al voltant de l'art urbà. Format com a arquitecte, ha fet exposicions individuals a Barcelona, Londres i São Paulo. Ha participat en fires internacionals com l'Affordable Art Fair Hamburg i de Nova York. La seva obra també ha estat reconeguda en concursos destacats, com el de la Fundació Vila Casas i la Biennal d'Art del Museu d'Art Modern de Tarragona.

L'obra que ens ocupa, «Mai tindrè el meu nom en un carrer», és una síntesi del treball de l'artista. En una tela d'espart es mostren pintades, amb una plantilla, una munió de línies disseminades sense cap centre compositiu. En conjunt apareixen rostres femenins amb diferents graus de nitidesa. El fons és gris i les línies blanques.

El nom de l'obra ens en fa endevinar el significat. L'artista plasma en un mur les experiències de les persones, les seves vides, els seus afers, representats en el seu rostre. Com en una

pel·lícula fotogràfica sobreexposada, el mur és el testimoni de les vides que hi passen. Podríem pensar que són històries sense més ni menys, històries de la vida quotidiana. Però si ho pensem bé, hi ha quelcom de tràgic. El fet que siguin rostres femenins i que l'artista ens faci explícit que mai seran recordats, ens fa veure el biaix de gènere i com les experiències de la meitat de la població són oblidades reiteradament.

Els «fantasmes» que veiem a l'obra ens volen dir coses, volen que sapiguem de la seva vida, ja que ha estat oblidada, i això no ens atorreix. Com a l'episodi «La llum interior» d'*Star Trek: The Next Generation*, qui no voldria que algú sabés de la nostra vida una vegada morts? Això no ens faria més vius? Molts homes tenen el privilegi de ser recordats a l'espai públic, però i les persones que en són marginades? L'angoixa de saber que no serem recordats ens fa desaparèixer, com la pintura en un mur que es va enrunant. Souza ens transmet perfectament aquesta situació en una obra que utilitza els recursos de l'art urbà per parlar-nos d'aquells qui són ignorats a la ciutat. ■

